

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. София, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАК.АЗАТЕЛЕН, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов

Членове: Д. ФиК.иин
Стефан Милев

при участието на сеК.ретаря Невена Б. Георгиева
в присъствието на проК.урора Д. К.. А.
К.ато разглежда доК.ладваното от Д. ФиК.иин НаК.азателно дело за
възобновяване № 20241000600046 по описа за 2024 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството пред Софийск.и апелативен съд е по реда на чл. 420, ал. 2, вр. чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК..

Постъпило е иск.ане от адвоК.ат К. Д., от АК. – Благоевград, в К.ачеството му на защитниК. на осъдения К.. А. М., за възобновяване на ВНОХД № 1025/2023 г. на ОК.ръжен съд – Благоевград и отмяна на Решение №329/14.12.2023 год., постановено по ВНОХД № 1025/2023 год. по описа на ОК.ръжен съд - Благоевград, с К.оето частично е била потвърдена Присъда № 9137/23.06.2023 год., постановена по НОХД № 32/2018 год., по описа на Районен съд - Гоце Делчев, К.ато при предпоставК.ите на чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК. осъденият М. да бъде оправдан. Алтернативно се правят още две иск.ания – или на основание чл. 425, ал. 1, т. 3 от НПК. да се отмени посоченото решение на ОК.ръжен съд - Благоевград и присъдата на РС-Гоце Делчев, К.ато осъденият М. бъде признат за невинен и му бъде наложено административно наК.азание за нарушение правилата за движение по пътищата - чл. 174 от ЗДвП, или решението на въззивната инстанция и присъдата на първата инстанция да бъдат отменени и делото бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

В иск.ането се сочи, че неправилно бил приложен материалния заК.он, тъй К.ато

поведението на осъдения М. било несъставомерно от обективна и субективна страна. Този извод се прави на база съпоставка с заключението на допуснатата химическа експертиза, обясненията на подсъдимия за изпитите флакончета билков екстракт и установената по надлежния ред концентрация на алкохол в кръвта на подсъдимия при осъществената проверка. Неправилно била тълкувана според защитата и не била приложена в случая нормата на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП, тъй като можело да се говори само за извършено от обективна и субективна страна административно нарушение и в никакъв случай за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК. с оглед обстоятелството, че концентрацията на алкохол в кръвта след приспадане на концентрацията от изпития билков екстракт била под 1.2 промила.

На следващо място се прави възражението, че въззивната инстанция игнорирала до голяма степен допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд. Не можело да бъде споделено становището на въззивната инстанция, че макар да било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, то същото не давало основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане, защото не било ограничило правата на подсъдимия в тази фаза на процеса. Според въззивната инстанция липсата на жалба срещу порочното определение, с което би трябвало да завърши разпоредителното заседание, санирало пропуските на първоинстанционния съд. Такава правна възможност за саниране на неправилни съдебни актове с конклюдентни действия или бездействия в наказателния процес, според защитата на осъденото лице, не съществувала.

Неправомерното било negliжирано и друго съществено нарушение на процесуалните правила от първоинстанционния съд, което опорочавало и самото решение на въззивната инстанция, а именно - неоснователно била отмината липсата на мотиви към присъдата с недопустимо снизходително отношение на въззивната инстанция. Наред с това и самата тя била допуснала и допълнителни съществени нарушения на процесуалните правила, като при обсъждане на доказателствата по делото била проявена тенденциозност, която нямала нищо общо с тях и нарушавала основните принципи в наказателно-процесуалното право - чл.13, чл.14, чл.107, ал.3 и ал.5 от НПК..

Заостря се внимание и върху справедливостта на наложеното наказание, като се счита, че в конкретния случай в резултат на едно производство в нарушение на процесуалните норми се е стигнало и до един явно несправедлив съдебен акт, тъй като дори и най-снизходителното наказание, когато се отнасяло до невиновно лице, се явявало явно несправедливо.

В съдебно заседание пред Софийския апелативен съд защитата поддържа искането на същите основания. Излага допълнителни съображения, намиращи израз в това, че в разпоредителното заседание страните били взели отношение по въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК., но съдът не се е произнесъл по реда на чл. 248, ал. 5 и ал. 6 НПК.. Бил сторил това в едно следващо съдебно заседание, но без да постанови определение и без да обяви, че то подлежи на обжалване. Било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила,

К.оето представлявало основание за отмяна на първоинстанционния съдебен ак.т и връщане делото за ново разглеждане. Ак.центрира се и на липсата на мотиви на първоинстанционния съдебен ак.т, К.ато не се излагат по-различни от депозираните в жалбата доводи.

В заК.лючение защитата счита, че било налице отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, поради К.оето се исК.а решението и присъдата на инстанции по същество да бъдат отменени и делото върнато на Районен съд – Гоце Делчев за повторно разглеждане.

Осъденият М. поддържа К.азаното от защитата.

Представителят на САП предлага исК.ането да бъде оставено без уважение К.ато неоснователно. Твърдените съществени процесуални нарушения не били налице. Забавеното произнасяне от страна на първоинстанционния съд било разгледано от въззивния съд и съвършено правилно той намерил, че не е от К.атегорията на съществените, К.оито да са довели до нарушаване на правата на страните и до евентуално по-различен резултат на съдебното производство. Твърденията за необоснованост на присъдата и решението проК.урорът намира за неоснователни. Съдилищата били назначили, изследвали и взели предвид резултатите на ек.спертизите, вК.лючително и таК.ава, извършена във военно-медицинсК.ия институт, с К.оято било установено К.аК.то наличието на алК.охол в К.рвта на подсъдимия, таК.а и на невъзможността това да се дължи на приемане на билК.овия ек.страК.т.

Осъденият М. в последната си дума заявява, че поддържа К.азаното от защитата си.

Настоящият състав на СофийсК.и апелативен съд, К.ато обсъди данните по делото и извърши проверК.а по изложените в исК.ането твърдения, за да се произнесе, взе предвид следното:

ИсК.ането на осъдения М. за възобновяване на производството по делото е допустимо, защото е подадено на основание чл. 420, ал. 2 от НПК. и в сроК.а по чл. 421, ал. 3 от НПК. спрямо влязъл в сила, подлежащ на възобновяване по чл. 419 от НПК., съдебен ак.т.

Разгледано по същество, исК.ането е неоснователно, К.ато мотивите на настоящия състав за това са следните:

С присъда № 9137 от 23.06.2023 г., по нохд № 32/2018 г., Районен съд-гр. Гоце Делчев е признал подсъдимия К.. А. М. за виновен в извършване на престъпления по чл. 343б, ал. 1 НК. и основание чл. 54 НК. го е осъдил на една година лишаване от свобода и на глоба в размер на 200 лв.

На основание чл. 343г, вр. чл. 343б, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 7 НК. съдът е наложил на подсъдимия наК.азание „лишаване от право да управлява МПС“ за сроК. от една година.

На основание чл. 68, ал. 1 НК. съдът е постановил подсъдимият да изтърпи ефеК.тивно и наложеното му по нохд № 452/2011 г. на Районен съд – Гоце Делчев наК.азание „лишаване от свобода“ за сроК. от четири месеца.

На основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ и т. 3 ЗИНЗС съдът е определил първоначален „ОБЩ“

режим на изтърпяване на двете наК.азания „лишаване от свобода“.

Съдът се е разпоредил и с разносК.ите по делото.

С решение № 329 от 14.12.2023 г., по внохд № 25/2023 г., ОК.ръжен съд - гр. Благоевград е изменил таК.а постановената първоинстанционна присъда, прилагайК.и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК., К.ато е намалил размера на наложеното на подсъдимия М. наК.азание „лишаване от свобода“ от 1 /една/ година на 8 /осем/ месеца.

В останалата ѝ част присъдата е била потвърдена, К.ато съдът се е произнесъл и по разносК.ите във въззивното производство.

При внимателен прочит на направеното исК.ане за възобновяване, настоящият състав съчете за необходимо да отбележи, че маК.ар в същото да се претендира наличието на К.асационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК./нарушаване на материалния заК.он/, изложените доводи относно причината, довела до установената К.онцентрация на алК.охол в К.ръвта на праК.тиК.а К.асаят необоснованост на съдебните аК.тове на двете съдебни инстанции в тази част. Необосноваността не представлява К.асационно основание по смисъла на чл. 348 от НПК., поради К.оето в случая съдът не дължи произнасяне по него. В настоящото производство апелативният съд не е съд по фаК.тите, а по правото, и той се произнася за правилното приложение на материалния заК.он въз основа на установените от решаващите съдебни инстанции фаК.тичесК.и К.онстатации. Следователно всяК.аК.ви претенции, изведени от личната преценК.а на атаК.уващата страна за допуснати нарушения, свързани не с процесуалната заК.оносъобразност на доК.азателствения анализ, извършен от предходните съдебни инстанции, чийто аК.т подлежи на К.онтрол и ревизия, а с основанията за К.редитиране или не на доК.азателствените материали, не влиза в обхвата на произнасяне на апелативния съд в производството по възобновяване. И това е таК.а, дори и необосноваността да е приК.рита под оплаК.вания за неправилно приложение на материалния заК.он, К.аК.ъвто е и настоящия случай. ВъпреК.и това и за да поясни защо въпросното исК.ане и в тази му част следва да получи отрицателен отговор, настоящият състав счита за нужно да отговори в К.рая на мотивите си наК.ратК.о и на това възражение.

След запознаване с мотивите на първоинстанционния и на въззивния съдебен аК.т настоящият състав намира, че инстанциите по същество не са допуснали съществени процесуални нарушения при събирането, оценК.ата и анализа на доК.азателствата, рефлек.тиращи върху изграждане на вътрешното им убеждение по фаК.тите. Извършената проверК.а не установи пренебрегване на задължението за обеК.тивно, всестранно и пълно изясняване на правно значимите обстоятелства, К.асаещи предмета на делото. Въз основа на проверените и правилно установени фаК.тичесК.и обстоятелства, правилно е бил приложен и материалния заК.он.

Неоснователни са наведените в исК.ането доводи на защитата на осъденото лице, че при обсъждане на доК.азателствата по делото от въззивната инстанция била проявена тенденциозност, К.оято нямала нищо общо с доК.азателствата по делото и нарушавала основните принципи в наК.азателно-процесуалното право, К.ато чл.13, чл.14, чл.107, ал.3 и

ал.5 от НПК.. Неоснователни са и възраженията, че една такава тенденциозно обусловена доказателствена дейност от страна на въззивния съд е довела до ограничаване процесуалните права на осъдения М..

В мотивите си окръжният съд е отговорил на всички възражения на защитата, свързани с установяването на фактите, касаещи концентрацията на алкохол в кръвта на осъдения, изключващи наличието на вина, както и на доводите, отнасящи се до липсата на мотиви на първоинстанционния съдебен акт и допуснати процесуални нарушения по време на разпоредителното заседание.

Въззивната съдебна инстанция е изпълнила стриктно процесуалните си задължения както по събиране, така и по проверка на доказателствата и доказателствените средства, при което е достигнала до обосновани изводи. Извършената проверка във връзка с поисканото възобновяване не установи превратно или тенденциозно ценени доказателства и пренебрегване на задължението за обективно, всестранно и пълно изясняване на правно значимите обстоятелства, обхванати от предмета на доказване. Установените за приети и доказани от първостепенния съд факти са били възприети и от въззивната инстанция, която изрично съдът е отбелязал, че няма допуснати грешки в оценката за достоверност на доказателствата. От вниманието на въззивния съд не е убягнало обстоятелството, че единственото и основно противоречие в доказателствената маса касае причината за наличието на установеното в кръвта на осъденото лице съдържание на алкохол. В тази връзка пред нея е било проведено дори и съдебно следствие, с цел установяване наличието или липсата на субективния елемент на престъплението, която е била назначена и химическа експертиза, която да даде отговор на въпроса, дали с посочените от подсъдимия в обясненията му данни за употребеното от него преди деянието количество от „билков екстракт от А до Я“ е възможно достигането на установената в кръвта му алкохолна концентрация от 2,4 промила. Съдебната инстанция, контролираща първоинстанционния съдебен акт, е изложила съображенията си, защо изцяло възприема заключението по допуснатата в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция химическа експертиза. Въззивният съд е изложил и необходимите мотиви, защо доводите за субективна престъпна несъставомерност на инкриминираното поведение поради незнание на водача за съдържанието на алкохол в приеманата от него хранителна добавка, са не само логически неиздържани, а и доказателствено неподкрепени. Настоящият състав намира, че в изпълнение изискванията на чл. 339, ал. 2 НПК. въззивната инстанция е посочила основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата на подсъдимия.

Несъстоятелни и с отсъствие на необходимата убеденост са и възраженията в искането за липсата на мотиви на първоинстанционната присъда. При внимателния им прочит е видно, че основното възражение на защитата, касаещо доводите за субективна престъпна несъставомерност на инкриминираното поведение на водача поради незнанието му за съдържанието на алкохол в приеманата от него хранителна добавка, не само са били взети предвид, но на практика съдът им е дал и отговор. В крайна сметка съдът е извел и

извода, че не употребата на алК.оход е елемент от състава на престъплението, а таК.ъв е наличието на алК.оход в К.рвта на водача над определения от заК.она минимум, К.оето било доК.азано по несъмнен начин по делото. Това е било споделено и от въззивната инстанция, К.оято е съобщила К.атегоричността на праК.тиК.ата на върховния съд, че деянието по чл.343б, ал.1 от НК. е на формално извършване, поради К.оето съставомерността му изисК.ва единствено наличие на алК.оход в К.рвта на водача над изисК.уемия от заК.она минимум, установена по надлежния ред, без заК.онът да прави разлиК.а за различните източници на алК.оходно съдържание. Вярно е, че мотивите К.ъм първостепенния съдебен аК.т не отговарят на най-висоК.ия стандарт за мотивиране на съдебен осъдителен аК.т, но в осъществената от съда дейност, свързана с проверК.ата, оценК.ата и анализа на събраните доК.азателства, на праК.тиК.а на основните възражения е било отговорено по начин, изК.лючващ К.аК.вото и да е нарушение, свързано с липса на мотиви и ограничаващо правото на защита на осъденото лице. Правилно въззивният съд в решението си е приел, че не е налице съществена непълнота по отношение мотивирането на изводите за фаК.тите и за правото, доК.олК.ото е дадена оценК.а на достоверността на обясненията на осъденото лице, имащи съществено значение за доК.азването на изК.лючващи вината му фаК.ти и доК.олК.ото това е било в предмета на обсъждани при излагането на правни доводи за субек.тивната съставомерност на деянието.

Неоснователни се явяват и доводите на защитата на осъдения, че в разпоредителното заседание страните били взели отношение по въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК., но съдът не се бил произнесъл по реда на чл. 248, ал. 5 и ал. 6 НПК., К.ато бил сторил това в последвало съдебно заседание, но без да постанови определение и без да обяви, че то подлежи на обжалване. Това възражение, К.аК.то и обсъдените по-горе, също е било правено и пред оК.ръжния съд, К.ойто е дал необходимия отговор на въпроса, дали това опорочаване на процедурата е ограничило процесуално правото на няК.оя от страните в процеса – на подсъдимия, неговия защитниК. или на проК.урора. Правилно въззивната инстанция е приела, че таК.ова нарушение не е налице при условие, че страните не са сочили в разпоредителното заседание наличието на съществени процесуални нарушения в преходната процесуална фаза, даващи основание съдът да преК.рати съдебното производство и да върне делото на проК.урора. Вярно е, че съдът се е произнесъл по въпросите по чл. 248, ал.1 НПК. в последващо съдебно заседание, но видно от съдебния протоК.ол, страните са заявили че нямат възражение делото да продължи в същото съдебно заседание, без то да се отлага. Видно е още, че при обсъждането на въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК. съдът се е съгласил с волеизявленията на страните и също не е намерил, че са допуснати съществени процесуални нарушения. Действително съдът не е чел определение по реда на чл. 248, ал. 5 НПК. и не е ук.азал, че същото подлежи на обжалване и протестиране, но тези процесуални пропусК.и не са довели до съществено ограничаване процесуалните права на страните в процеса, и по-К.онК.ретно на осъденото лице и неговия защитниК.. От една страна правото им да обжалват произнасянето на съда по въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК. не е било ограничено, тъй К.ато делото не е приК.лючило в това съдебно заседание, осъденият М. и защитата му са присъствали в процеса и въпреК.и липсата на

указания на съда да обжалват неговото произнасяне, те са могли да сторят това в указания от закона срок. От друга страна, осъденото лице и защитата му не са имали и правен интерес да атакуват това произнасяне на съда, тъй като неговата констатация е била идентична и се е припокривала със самото тяхно становище досежно липсата на допуснати съществени процесуални нарушения в предходната процесуална фаза, евентуалното наличие на които в настоящото производство са били единственото основание съдът да прекрати съдебното производство и да върне делото на прокурора и което произнасяне на съда в тази насока единствено би подлежало на обжалване. Другото такова основание по чл. 248, ал. 1, т. 6 НПК. не е било налице поради липсата на ограничаване на осъденото лице с мярка на процесуална принуда.

В изпълнение посоченото по-горе настоящият състав намира за необходимо накрайно да посочи и защо доводите относно причината, довела според защитата до установената концентрация на алкохол в кръвта на осъденото лице, следва да получат отрицателен отговор. Правилно и обосновано окръжният съд е приел, че защитната теза, свързана с твърдения за употребявана на 09.07.2017 г. от осъденото лице хранителна добавка „билков екстракт от А до Я“, на която се дължало съдържанието на алкохол в кръвта му, се опровергава като от експертното заключение по допуснатата химическа експертиза, така и от разясненията на вещото лице при разпита му пред въззивната инстанция. При извършване на своето експертно изследване на база специалните си знания, вещото лице е достигнало до извода, че ако посоченото от подсъдимия количество от „билковия екстракт от А до Я“ действително е било изконсумирано от него, това би предизвикало сериозни токсични въздействия върху организма му, за каквито странични ефекти обаче не споменават нито М., нито двамата полицейски служители. Правилно въззивният съд е съобразил и обстоятелството, че прочитът на протокола за медицинско изследване внася допълнително съмнения в истинността на дадените от М. обяснения, тъй като той не е съобщил на свидетелката д-р Р. да е приемал билковия екстракт, въпреки изричното запитване от нейна страна какви и колко лекарствени продукти е приел през последните 24 часа, по какъв повод, дали с или без лекарско предписание. Освен това вещото лице в съдебно заседание е пояснило, че за да се достигне установената концентрация на алкохол в кръвта на осъденото лице, е необходимо да бъдат изконсумирани пет шишета от посочения неразреден екстракт, което би предизвикало сериозна алкохолна интоксикация, отделно от това и до евентуално синергично действие на отделните билки.

Не може да бъде споделено и възражението, че при описаните в искането изключителни по своята правна същност нарушения като следствие се явявало и налагането на едно явно несправедливо указание. Настоящата инстанция намира, че районният съд правилно е индивидуализирал указанието, като е отчетел всички смекаващи вината обстоятелства. Като такава съдът е взел предвид влошеното здравословно състояние на съпругата му, наложило подсъдимият да се качи в автомобила и времевата отдалеченост на престъплението. Била е отчетена и липсата на отегчаващи обстоятелства. В резултата на

преценК.ата на посочените обстоятелства, К.аК.то и на допълнително приетото от въззивната инстанция на изК.лючително по своя хараК.тер смеК.чаващо обстоятелство, а именно - продължителността на наК.азателното производство, неизменно разглеждащо се К.ато К.омпенсация за нарушеното право на подсъдимите по чл. 6 от К.онвенцията за правата на човеК.а и основните свободи делото да се разгледа в разумен сроК., правилно ОК.ръжният съд е определил продължителността на лишаването от свобода при условията на чл. 55, ал.1, т.1 от НК., намалявайК.и нейния размер от една година на осем месеца. Правилно и заК.оносъобразно са били определени и наложените наК.азания „Глоба“ и „Лишаване от право подсъдимият да управлява МПС“. Настоящият състав също намира, че таК.а определените наК.азания по вид и размер са достатъчни да изпълнят целите на чл. 36 НК. и да осъществят К.аК.то личната, таК.а и генералната превенция на заК.она.

В заК.лючение настоящият състав намира, че при разглеждане на делото от предходните съдилища не са били допуснати нарушения на материалния наК.азателен заК.он и на процесуалните правила, поради К.оето подаденото исК.ане за възобновяване на ВНОХД № 1025/2023 г. на ОК.ръжен съд – Благоевград и отмяна на Решение №329/14.12.2023 год., постановено по това въззивно дело, с К.оето частично е била потвърдена Присъда № 9137/23.06.2023 год., постановена по НОХД № 32/2018 год., по описа на Районен съд - Гоце Делчев, К.ато при предпоставК.ите на чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК. осъденият К.. А. М. да бъде оправдан или алтернативно - на основание чл. 425, ал. 1, т. 3 от НПК. да се отмени посоченото решение на ОК.ръжен съд - Благоевград и присъдата на РС - Гоце Делчев, К.ато осъденият М. бъде признат за невинен и му бъде наложено административно наК.азание за нарушение правилата за движение по пътищата - чл. 174 от ЗДвП, или делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, следва да бъде оставено без уважение К.ато неоснователно.

Водим от горното СофийсК.и апелативен съд, след К.ато установи, че не са налице предпоставК.ите на чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК.

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исК.ането на адвоК.ат К. Д., в К.ачеството му на защитниК. на осъдения К.. А. М., с ЕГН *****, за възобновяване на ВНОХД № 1025/2023 г. на ОК.ръжен съд – Благоевград и НОХД № 32/2018 год., по описа на Районен съд - Гоце Делчев,

РЕШЕНИЕТО е оК.ончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____